

A KÖZÉPSZERŰSÉG DICSÉRETE

Nem tudtam behódolni a középszerűségnek. Nekem hiába mondták: „De nézd, fiam, mindenütt ott vannak, parlamentben szónokolnak, akadémián elnökölnek, birtokpolitikát csinálnak, tizenkilenc kiadást érnek, hadtesteket vezetnek – minden vezető pozícióban őket látod; merőben akadémikus vagy, ha még tagadod a – kiválóságukat...”

– Miiit?

– A kiválóságukat. A középszerűség kiválóságát. A rátermettségét minden vezető szerepre.

És én tagadtam. Konokul, dacos elhatározottsággal. Azt mondtam: „Persze, most vezethetnek, most elnökölhetnek, szónokolhatnak – mert most mindegy, ki vezet, ki elnököl, ki szónokol. Mert most csend van, rend van, nincsen semmi baj. És – parva sapientia regitur mundus. Megy minden magától, és lehetnek elől a középszerűek – hisz mindegy, ki van elől, mikor nincsen baj és nem is fenyeget... De csak jöjjön egyszer idő, hogy szükség lesz valakire, az észben, tudásban, jellemben, legelsőkre – hej! hogy rángatjuk elő őket szerénységük odvaiból, és hej! hogy futnak hátra ezek a mostani vezető senkik, hátra, hátra legislegisleghátra...”

És eljöttek ezek az idők. Egy hőst, egy hőst ide – tízezer senkit egy hősért! S ha nincs az élők között, a sírjához megyünk, s a tíz körmünkkel kikaparjuk onnét!

Merőben fölösleges a fáradság, monsieur! Hőst!... merőben fölösleges. Ezennel bemutatom önnek az alábbi urakat: X. Y. Z. Ha fél, hogy összetéveszti, számozza meg őket. De ne féljen, semmi baj nem származik az összetévesztésből sem. Csak bizalom, Iksz, Ipszilon és Zé mindent elintéznek.

Nem bízol a szemedben... Ez lehetetlen. Hisz ezek – a tegnapiak, a tegnapelőttiek, az azelőttiek. És ezek mernek vállalkozni? és ezek fognak elintézni? Fakard a kézben, falovon ülnek, játékpisztoly a nyeregkápában... ezek?

Ezek. Megint vezetnek, megint szónokolnak, megint elől vannak. És az észben, tudásban, jellemben elsőket megint nem látod sehol...

Behódolok. Dacos derekamat meghajtom, és a kalapomat megemelem – a középszerűség előtt.

Zord Idő, 1919. 2. szám.